

Rozsudek Okresního soudu v Jihlavě ze dne 11.10.1963, sp. zn. 2 T 191/63, ECLI:CZ:OSJI:1963:2.T.191.1963.1

Číslo: 4/1964

Právní věta: Vyhýbání se poctivé práci podle § 203 odst. 2 tr. zák. je soustavné, jedná-li tak pachatel nepřetržitě po delší dobu, tedy aspoň po dobu tří měsíců. Znaky trestného činu příživnictví jak podle § 203 tr. zák. ve znění před novelou, tak podle § 203 odst. 2 tr. zák. ve znění novely jsou v podstatě stejné. Z toho vyplývá, že pokračoval-li pachatel ve své činnosti naplňující znaky trestného činu příživnictví podle § 203 tr. zák. ve znění před novelou i po 17. července 1963, kdy započala účinnost zák. č. 53/1963 Sb., kterým bylo ustanovení § 203 tr. zák. novelizováno, je správné takovéto jednání pachatele posoudit jako jeden trestný čin příživnictví podle § 203 odst. 2 tr. zák. ve znění citovaného zákona.

Soud: Okresní soud v Jihlavě

Datum rozhodnutí: 11.10.1963

Spisová značka: 2 T 191/63

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Příživnictví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 203

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Jihlavě uznal obžalovaného vinným vedle trestního činu podle § 202 odst. 1 tr. zák. trestným činem příživnictví podle § 203 odst. 2 tr. zák. ve znění novely proto, že v Jihlavě od 18. 4. 1963, kdy s ním byl po předchozí bezdůvodné absenci v zaměstnání u Pozemních staveb rozvázáán pracovní poměr, do 19. 7. 1963 byl mimo řádný pracovní poměr, práci se vyhýbal a ačkoli je plně práce schopen, potuloval se, přespával na nádraží, v parcích, vysedával v hostincích, kde si finanční prostředky vyžebraval na přítomných hostech, a v tomto způsobu života setrval i po krátké době zaměstnání v OP Zemědělských meliorací v Jihlavě, takže od 19. 8. 1963 do 26. 9. 1963 opět nepracoval.

Za to obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců.

Z odůvodnění:

Obžalovaný pracoval na různých místech jako zemědělský dělník a později jako pomocný dělník na různých pracovištích. Dovedl vykonávat svoji práci dobře a dosahoval také slušných výdělků, když

však obdržel výplatu, propadl alkoholu, v důsledku toho práci zanedbával a stával se obtížným pro svoje spolupracovníky. Přestal dbát i o svoji hygienu, znečišťoval ubikace a když jeho jednání vyvrcholilo, byl dán 26. 5. 1962 na protialkoholní léčení do Psychiatrické léčebny OÚNZ v Jihlavě. Stalo se tak v době, kdy pracoval u Vojenských staveb, stavba v Jihlavě. Protialkoholní léčení bylo ukončeno dne 29. 10. 1962 a tímto dnem s ním byl rozvázán pracovní poměr. Po té nastoupil do zaměstnání u Pozemních staveb, kde pracoval až do 18. 4. 1963, a rovněž tam s ním byl pro absence rozvázán pracovní poměr. Teprve dne 19. 7. 1963 nastoupil jako pomocný dělník u Melioračního družstva, kde však setrval sotva 1 měsíc, a od té doby až do hlavní líčení dne 26. 9. 1963 byl mimo pracovní poměr a pokračoval ve svém nezřízeném způsobu života.

V době, kdy obžalovaný nepracoval, tedy od 18. 4. 1963 do 19. 7. 1963 a po té od 19. 8. 1963 do přítomné doby se potuloval po Jihlavě a okolí, vyhýbal se práci, přespával na nádraží a v parcích, zdržoval se v hostinci a žebřal peníze u přítomných hostů. Takto si počínal, ačkoli je jinak zcela schopen práce.

Obžalovaný tento skutkový děj v souhlase s výpovědí slyšených svědků zcela doznal. Na svoji omluvu uvedl pouze, že nepracoval vlivem špatné společnosti, do níž upadl u Pozemních staveb v Jihlavě. Při hlavním líčení také tvrdil, že v Jihlavě nemohl stále nalézt vhodný podnájem ani takovou práci, kde mohl zůstat na ubikacích. Tím prý se stalo, že musel nocovat porůznu ve vlcích, v parcích, u nahodilých známých apod. a dostal se na scestí.

Tato obhajoba nemůže obstát. Obžalovaný má v Jihlavě nejenom u Pozemních staveb, Melioračního družstva, ale i v různých továrnách možnost bydlet jako svobodný člověk v dělnických ubikacích. Obžalovaný se však stal na ubikacích pro ostatní dělníky nežádoucím, protože nedodržel základní pravidla osobní hygieny a stále se opíjel.

Obhajoba spatřovala v jednání obžalovaného provinění podle § 19 písm. c) zák. č. 38/61 Sb. o místních lidových soudech, neboť se prý živil způsobem, který je v hrubém rozporu s občanskými povinnostmi. Soud se však s tímto názorem obhajoby neztotožnil. U obžalovaného nejde o jednání, které by bylo omezeno na dobu posledního roku. Již v roce 1962 se nechoval, jak se na řádného pracujícího sluší, a jeho pracovní morálka byla narušována soustavným nadměrným požíváním alkoholických nápojů. S jeho případem se zabývalo pracoviště a kolektiv Vojenských staveb se staral o to, aby se obžalovaný oprostil od zlého návyku.

Obžalovaný byl na protialkoholním léčení od 26. 5. 1962 do 29. 10. 1962, avšak zcela bezvýsledně a znovu se k dřívějšímu způsobu života vrátil. Ani na dalším pracovišti nesetřval a byl pro absence, ke kterým docházelo pro nadměrné holdování alkoholu, propuštěn. Pak nepracoval delší dobu a živil se tím, že vasedával v hostincích, žádal svoje známé o výpomoc, nechal si od nich platit pivo i cigarety, přespával porůznu u svých známých nebo v parcích, na nádraží apod. Při hlavním líčení obžalovaný připustil, že když měl sám peníze, které si příležitostně někde vydělal, platil za kamarády, a když sám neměl, platili kamarád za něho. Svědci však potvrdili, že i kromě okruhu svých známých požadoval obžalovaný od zcela cizích osob pivo a cigarety. V tomto jednání obžalovaného nutno spatřovat nekalý způsob obživy.

Zákonný znak soustavnosti ve vyhýbání se poctivé práci je o obžalovaného dán tím, že nepracoval po dobu více jak tři měsíce. Zjištěné jednání obžalovaného nutno proto posoudit jako trestný čin příživnictví podle § 203 odst. 2 tr. zák. ve znění novely. Takovému posouzení nebránila ani skutečnost, že obžalovaný převážnou část skutku spáchal před účinností novelisovaného ustanovení § 203 tr. zák., neboť znaky ustanovení § 203 odst. 2 tr. zák. ve znění novely jsou v podstatě stejné.